

Warszawa, dnia 29 marca 2021 r.

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW,
FUNDUSZY I POLITYKI REGIONALNEJ**

DD3.056.4.2021

W związku z petycją z dnia 18 stycznia 2021 r. oraz petycją w tym samym brzmieniu przekazaną przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego przy piśmie z dnia 21 stycznia 2021 r. Nr BAK.053.3.2021.ML w sprawie wyłączenia Skarbu Państwa, kolektywizacji własności prywatnej zawierającej m.in. postulat wprowadzenia jednolitego podatku, uprzejmie informuję.

W petycji wnosi Pan o wprowadzenie jednolitego podatku w wysokości 30%-40% dla zapewnienia gwarantowanego dochodu, ustalanego w zależności od osoby go otrzymującej (osoba niepełnosprawna, emeryt, rencista, mikroprzedsiębiorca).

Ale aby to mogło nastąpić, uważa Pan, że *musiałby być jednak ujednolicony podatek i podwyższony do 40% (liniowy, VAT, ryczałt, PIT, CIT)*.

Odnosząc się do tego postulatu należy wskazać, że niejasne pozostają postulaty dotyczące ujednoczenia podatków, tj. czy wnosi Pan o ujednoczenie wszystkich podatków, tj. podatku dochodowego z podatkiem VAT, podatkiem od czynności cywilnoprawnych i akcyzowym (wprowadzenie jednego podatku), czy też zachowanie odrębności tych podatków, ale przy ustanowieniu jednakowej ich wysokości (ok. 30%-40%).

Obecnie w zależności od rodzaju podatku, stawka podatkowa ustalana jest dla każdego podatku odrębnie z uwzględnieniem różnic występujących w źródle opodatkowania.

W przypadku podatku PIT¹⁾ stawki podatkowe uzależnione są od rodzaju uzyskanego dochodu, przykładowo do dochodów z pracy, umów zlecenia, emerytur, rent, czy działalności gospodarczej stosowana jest co do zasady skala podatkowa z dwiema stawkami podatkowymi 17% i 32% i jednym progiem dochodowym wynoszącym 85 528 zł. Jednakże osoby prowadzące działalność gospodarczą mogą wybrać inną formę opodatkowania, np. jednolity 19% podatek lub formy zryczałtowane. Przychody z kapitałów pieniężnych opodatkowane są natomiast zryczałtowanym podatkiem dochodowym, wynoszącym 19%.

Poprzez stosowanie różnych stawek podatkowych państwo wspiera określone zachowania gospodarcze, które mają wpływ zarówno na rozwój indywidualnej działalności gospodarczej, jak i na ogólnokrajową gospodarkę.

---

¹⁾ Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1426, z późn. zm.).

W przypadku podatku VAT także funkcjonują różne stawki podatkowe, od stawek preferencyjnych (0%, 5% oraz 8%) do stawki podstawowej wynoszącej 23%.

Nie jest zatem jasne, czy postulat zawarty w petycji dotyczy likwidacji określonych stawek podatkowych, np. stawek preferencyjnych VAT, czy jedynie podwyższenia podstawowej stawki VAT.

W ostatnich latach Ministerstwo Finansów podjęło szereg działań ukierunkowanych na obniżanie obciążeń podatkowych a nie na ich podwyższenie.

W 2017 r. nastąpił wzrost kwoty wolnej od podatku do poziomu 6 600 zł, a w kolejnym roku do poziomu 8 000 zł. W odniesieniu do dochodów rocznych wykraczających poza 8 000 zł kwota wolna maleje wraz ze wzrostem dochodów, w ten sposób, że dla dochodów mieszczących się w przedziale od 13 000 zł do 85 528 zł wynosi 3 091 zł, a dla dochodów powyższej 127 000 zł równa się 0 zł.

Od 1 października 2019 r. wprowadzono powszechną obniżkę podatku, z 18% do 17%. Wprowadzono także ponad 100-procentową podwyżkę kosztów uzyskania przychodów dla wszystkich pracujących Polaków²⁾. Z obniżki najniższej stawki podatku, z 18% do 17% korzystają wszyscy podatnicy podatku PIT, którzy uzyskują dochody opodatkowane według skali podatkowej.

Obniżona stawka podatku w pierwszym progu podatkowym przekłada się na wysokość podatku obliczonego dla dochodu mieszczącego się w drugim przedziale podatkowym.

Większość podatników podatku dochodowego od osób fizycznych nadal jednak uważa, że w Polsce jest zbyt duże obciążenie dochodów podatkiem dochodowym i postuluje dalsze obniżanie obciążeń podatkowych, czy to poprzez podnoszenie kwoty wolnej od podatku, czy też obniżanie stawek podatkowych i podnoszenie progu dochodowego.

W podatku CIT³⁾ działania rządu polegały na ograniczaniu zjawiska unikania opodatkowania i erozji bazy podatkowej, skutkujących stopniowym zwiększaniem wpływów budżetowych z tytułu CIT.

Warto wskazać, że obecnie obowiązująca w Polsce 19% stawka podatkowa w podatku CIT, oprócz innych czynników, stanowi zachętę dla zagranicznych inwestorów rozważających dokonanie inwestycji, jako że w większości krajów Unii Europejskiej stawki podatkowe są znacząco wyższe.

Dlatego aktualne i planowane działania Ministerstwa Finansów zmierzają do uszczelnienia systemu podatkowego, nie zaś do podnoszenia podatków.

W zakresie podatku VAT należy wskazać, iż w Unii Europejskiej podlega on harmonizacji, co oznacza, że przepisy dotyczące podatku od wartości dodanej w całości objęte są zakresem prawa Unii Europejskiej, a Polska jako członek Unii Europejskiej zobowiązana jest, podobnie jak inne państwa członkowskie UE, do zapewnienia zgodności krajowych przepisów o VAT z regulacjami UE dotyczącymi tej dziedziny. Oznacza to konieczność przestrzegania postanowień przede wszystkim dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego

---

²⁾ Zmiany wprowadziła ustawa z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1835).

³⁾ Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1406, z późn. zm.).

systemu podatku od wartości dodanej⁴⁾ – dalej „dyrektywa 2006/11/WE”, oraz orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dotyczącego podatku od wartości dodanej.

Objęcie prawa krajowego w zakresie opodatkowania podatkiem od wartości dodanej obowiązkiem harmonizacji z prawem unijnym powoduje, iż Polska nie posiada nieograniczonej swobody kreowania własnych rozwiązań w tym przedmiocie. W konsekwencji polskie przepisy dotyczące podatku od towarów i usług powinny być zgodne z unijnymi przepisami prawa dotyczącymi podatku od wartości dodanej. Wskazać w tym miejscu należy, iż przepisy unijne nie przewidują możliwości zastąpienia podatku VAT podatkiem jednolitym, o którym mowa w Pana petycji.

Podsumowując powyższe, należy wprost stwierdzić, iż wprowadzenie takiego podatku w Polsce jest niezgodne z przyjętymi przez Polskę zobowiązaniami międzynarodowymi.

W przypadku natomiast, gdyby Pana zamiarem było zachowanie odrębności ww. podatków, ale przy ustanowieniu jednakowej ich wysokości, proponowana przez Pana jednolita stawka podatkowa w wysokości 40% byłaby bardzo wysoka i stanowiłaby bardzo duże obciążenie dla dochodów obywateli, nawet przy wprowadzeniu gwarantowanego dochodu.

Dla zobrazowania wzrostu obciążenia dochodu wynoszącego 1000 zł miesięcznie (12 000 zł rocznie) przedstawiam poniższe wyliczenie:

Obciążenie dochodu według obecnych przepisów			Obciążenie dochodu po wprowadzeniu proponowanej w petycji stawki podatkowej		
Gwarantowany dochód miesięczny	Stawka podatkowa	Podatek ^{*)}	Gwarantowany dochód miesięczny	Stawka podatkowa	Podatek ^{*)}
1000 zł	17%	170 zł	1000 zł	40%	400 zł
Gwarantowany dochód roczny	Stawka podatkowa	Podatek (bez odliczeń od podatku)	Gwarantowany dochód roczny	Stawka podatkowa	Podatek (bez odliczeń od podatku)
12 000 zł	17%	2040 zł	12 000 zł	40%	4800 zł

^{*)} podatek bez odliczenia kwoty zmniejszającej podatek i składki na ubezpieczenie zdrowotne

Jak wynika z tego prostego przykładu po wprowadzeniu 40% stawki podatkowej następuje ponad dwukrotny wzrost obciążenia dochodu w wysokości 12 000 zł rocznie (1000 zł miesięcznie).

W przypadku podatku VAT, który jest podatkiem konsumpcyjnym, jego koszt ekonomiczny ponosi ostateczny konsument. Z tego powodu jego podwyższenie o kilkanaście procent, tj. do wysokości 40%, oznaczałoby kolejny wzrost obciążeń ekonomicznych dla obywateli. Podkreślić należy, że system obniżonych stawek VAT w Polsce obejmuje przede wszystkim towary i usługi zaspokajające podstawowe potrzeby człowieka, a więc m.in. produkty spożywcze (w tym produkty pierwszej potrzeby), książki i prasę, towary i usługi związane z ochroną zdrowia oraz z produkcją rolniczą, usługi transportowe, usługi gastronomiczne i związane z zakwaterowaniem, usługi związane z kulturą, rekreacją i sportem, usługi użyteczności publicznej (np. dostawa wody, świadczenie usług związanych z oczyszczaniem ulic, zbieraniem śmieci i przetwarzaniem odpadów) itd.

⁴⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, s. 1, z późn. zm.)

Ewentualna zatem likwidacja stawek preferencyjnych VAT oznaczałaby wzrost cen na towary i usługi tzw. pierwszej potrzeby – nawet o kilkadziesiąt procent. W sposób oczywisty taka podwyżka uderzyłaby we wszystkie gospodarstwa rodzinne w Polsce, w szczególności najuboższe (których koszyk zakupów w chwili obecnej obejmuje w dużej mierze produkty objęte preferencyjnymi stawkami VAT).

Przykładowo cena świeżego chleba za 1 kg wzrosłaby z 3,15 zł (obecnie opodatkowany 5% stawką VAT) do 4,2 zł (przy opodatkowaniu 40% stawką VAT), czyli o ponad 1 zł, a jest to tylko jeden z podstawowych towarów wchodzących w skład koszyka zakupów).

Zgodnie z powyższym podwyższenie stawek podatkowych do 40% (wraz z likwidacją stawek preferencyjnych w VAT) byłoby sprzeczne z realizowaną polityką społeczną państwa.

W świetle powyższego nie są planowane zmiany mające na celu wzrost stawek podatkowych powodujących wzrost obciążeń fiskalnych obywateli.

Z upoważnienia
Ministra Finansów, Funduszy
i Polityki Regionalnej

Aleksander Łożykowski

Dyrektor
Departamentu Podatków Dochodowych
w Ministerstwie Finansów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

W związku z rozpoczęciem stosowania z dniem 25 maja 2018 r. Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE. L. 2016.119.1 z 04.05.2016 r.), dalej RODO uprzejmie informujemy:

- 1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z siedzibą w Warszawie 00-916, ul. Świętokrzyska 12.*
- 2. Kontakt z Inspektorem Ochrony Danych możliwy jest pod adresem – IOD@mf.gov.pl*
- 3. Pani/Pana dane przetwarzane są w celu realizacji ustawowych zadań Administratora, na podstawie przepisów prawa, w szczególności: art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej.*
- 4. W związku z przetwarzaniem danych w celach wskazanych w pkt 3, Pani/Pana dane osobowe mogą być udostępniane innym odbiorcom lub kategoriom odbiorców danych osobowych. Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być podmioty uprawnione do odbioru Pani/Pana danych, w tym państwa trzecie, nienależące do UE, w uzasadnionych przypadkach i na podstawie odpowiednich przepisów prawa.*
- 5. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celów przetwarzania, lecz nie krócej niż okres wskazany w przepisach o archiwizacji.*
- 6. W związku z przetwarzaniem przez Administratora Pani/Pana danych osobowych, przysługuje Pani/Panu prawo do:*

- ✓ dostępu do treści danych, na podstawie art. 15 RODO z zastrzeżeniem, że udostępniane dane osobowe nie mogą ujawniać informacji niejawnych, ani naruszać tajemnic prawnie chronionych, do których zachowania zobowiązany jest Administrator oraz z zastrzeżeniem art. 5 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych;
  - ✓ sprostowania danych, na podstawie art. 16 RODO;
  - ✓ ograniczenia przetwarzania danych, na podstawie art. 18 RODO.
7. Podanie danych osobowych jest obligatoryjne na mocy przepisów prawa.
  8. W przypadku uznania, iż przetwarzanie przez Administratora Pani/Pana danych osobowych narusza przepisy prawa, przysługuje Pani/Panu prawo do wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.
  9. Przetwarzanie Pani/Pana danych może odbywać się w sposób zautomatyzowany, co może wiązać się ze zautomatyzowanym podejmowaniem decyzji, w tym z profilowaniem, które wykonywane jest przez Administratora na mocy obowiązujących przepisów prawa. Dotyczy to poniższych przypadków:
    - ✓ dokonywania oceny ryzyka naruszenia prawa, gdzie ocena ta dokonywana jest na podstawie danych zadeklarowanych w złożonych dokumentach, w oparciu o ustalone kryteria.
    - ✓ dokonywania oceny ryzyka naruszenia prawa, gdzie ocena ta dokonywana jest na podstawie danych pozyskiwanych z dostępnych publicznie rejestrów oraz portali społecznościowych, w oparciu o ustalone kryteria.
- Konsekwencją dokonanej oceny, w powyższych przypadkach, jest automatyczne zakwalifikowanie do grupy ryzyka, gdzie kwalifikacja do grupy nieakceptowalnego ryzyka może skutkować zmianą relacji i podjęciem dodatkowych czynności przewidzianych prawem.